

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ОД ПРИРОДНИХ И ДРУГИХ КАТАСТРОФА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Словеније о сарадњи у области заштите од природних и других катастрофа, потписан у Љубљани 20. фебруара 2015. године, у оригиналу на српском, словеначком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
између
Владе Републике Србије
и
Владе Републике Словеније
о сарадњи у области заштите од природних и других катастрофа

Влада Републике Србије
и
Влада Републике Словеније
(у даљем тексту: Стране);

Уверене у неопходност узајамне сарадње у спречавању и ублажавању последица природних и других катастрофа (у даљем тексту: катастрофе);

Имајући у виду улогу Европске уније, Организације Уједињених нација и других међународних организација у смислу заштите од природних и других катастрофа;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Сврха Споразума

(1) Овај споразум уређује оквир услова за сарадњу у области спречавања катастрофа и припремљености за катастрофе, за добровољно пружање узајамне помоћи у случају катастрофа на територији друге Стране и друге облике узајамне сарадње.

(2) Сарадња између Страна следи начела узајамности и спроводи се у оквиру могућности Страна.

Члан 2.

Области сарадње

(1) Сарадња између Страна углавном обухвата следеће области:

(а) размена научних и техничких знања и трансфер стручног знања и искуства у области заштите од природних и других катастрофа;

(б) образовање и обука запослених који учествују у активностима заштите и спасавања;

(в) развој и производња опреме за заштиту и спасавање;

(г) узајамно обавештавање о ризицима од катастрофа и њиховим последицама;

(д) помоћ у случају природних и других катастрофа у области заштите и спасавања, као и ублажавање и уклањање њихових последица.

(2) За спровођење овог споразума и остваривање сарадње у областима које су поменуте у претходном ставу, Стране могу склопити аранжмане о спровођењу.

(3) Стране унапређују сарадњу између националних органа, владиних и невладиних институција и организација које учествују у заштити од природних и других катастрофа.

Члан 3.

Дефиниције израза

Изрази коришћени у овом споразуму имају следеће значење:

а) „природне и друге катастрофе“ су катастрофе које су проузроковане силама природе, индустријском делатношћу и људским активностима, не рачунајући ратове, које угрожавају животе, имовину и животну средину и значајно погоршавају услове за живот;

б) „подаци и информације о опасностима“ су подаци о природним и другим катастрофама чија је сврха рано обавештавање о непосредној опасности и спровођење мера заштите и других мера како би се обезбедила сигурност за људе, имовину и животну средину;

в) „спасавање и пружање помоћи у катастрофама“ су активности свих спасилачких снага и ресурси чија је сврха непосредно и посредно ублажавање и уклањање последица природних и других катастрофа;

г) „спасилачки тимови и стручни појединци“ су адекватно обучени и опремљени тимови и лица које је држава пошилијалац одредила да пружају помоћ;

д) „заштитна, спасилачка и друга опрема“ су средства за личну и колективну заштиту, укључујући лекове и санитарски материјал, опрему за спасавање, превозна средства (возила, пловила и ваздухоплови) и техничка и друга средства која користе спасилачки тимови и стручни појединци;

ђ) „хуманитарна помоћ“ је храна, вода за пиће, лекови, санитарски материјал и други артикли намењени слободној дистрибуцији погођеном или угроженом становништву као помоћ за ублажавање последица катастрофа;

е) „Држава прималац“ је Страна чији надлежни органи траже пружање помоћи у катастрофама од друге Стране;

ж) „Држава пошилијалац“ је Страна чији надлежни органи одобравају захтев за помоћ друге Стране;

з) „земља транзита“ је земља чију територију прелазе спасилачки тимови, стручни појединци и опрема за потребе Страна.

Члан 4.

Надлежни органи

(1) Надлежност за спровођење овог споразума имају:

- у Републици Србији: Министарство унутрашњих послова – Сектор за ванредне ситуације;
- у Републици Словенији: Министарство одбране – Управа Републике Словеније за цивилну заштиту и помоћ у катастрофама.

(2) Надлежни органи састају се према потреби ради ефикасног спровођења овог споразума.

(3) Приликом спровођења овог споразума, надлежни органи су овлашћени да успоставе непосредне контакте и везе. У том смислу, надлежни

органи размењују адресе и податке о телекомуникационим везама (телефон, факс и електронска пошта) и особама за контакт.

(4) Стране обавештавају једна другу писаним путем о свим променама у погледу надлежних органа и њиховим адресама, телекомуникационим везама и особама за контакт најкасније 30 дана од дана промене.

Члан 5.

Сарадња између хуманитарних организација

Стране подстичу сарадњу између хуманитарних организација обе Стране у области заштите од катастрофа.

Члан 6.

Размена знања и искустава

(1) Стране обавештавају једна другу о научним и техничким сазнањима и искуствима у сврху предвиђања и уклањања катастрофа као и ефикасније заштите и спасавања и старају се о томе да размењују и преносе стручна знања и искуства у заштити од природних и других катастрофа.

(2) Стране размењују информације о важећем националном законодавству у области заштите од катастрофа.

(3) Стране такође настоје да ефикасно користе резултате и сазнања проистекла из научно-техничке сарадње у области заштите од катастрофа у економским и другим облицима сарадње.

Члан 7.

Образовање и обука

Стране промовишу узајамну сарадњу у области образовања и обуке запослених који учествују у активностима заштите и спасавања на следећи начин:

- а) кроз успостављање непосредних веза и сарадње између образовних организација и размену предавача, инструктора и других експерата;
- б) кроз организовање едукације и обуке запослених;
- в) кроз размену образовног и наставног материјала као и искустава стечених током активности заштите и спасавања;
- г) кроз организовање заједничких вежби у области заштите и спасавања.

Члан 8.

Развој и производња опреме за заштиту и спасавање

Стране подстичу сарадњу између владиних институција и привредних субјеката у области технолошког развоја и производње опреме за заштиту и спасавање.

Члан 9.

Обавештавање о претњама и катастрофама

(1) Надлежни органи Страна обавештавају једни друге о претњама и катастрофама које могу угрозити или погодити било коју Страну.

(2) Обавештење о претњи или катастрофи садржи: опис претње или катастрофе, информације о месту, времену, размерама и последицама катастрофе као и о предузетим превентивним мерама.

(3) У случају катастрофе, надлежни органи Страна обавештавају једни друге и о потребној и доступној помоћи и могућностима и начинима пружања исте.

(4) Обавештење о претњи или катастрофи може се доставити писаним путем или усмено на језицима Страна. Усмено обавештење мора бити потврђено писаним путем.

(5) Како би се олакшала размена информација о метеоролошким и хидролошким опасностима, могу се успоставити директне везе између органа Страна који су надлежни за ту област.

Члан 10.

Пружање помоћи

(1) Надлежни орган Стране која је погођена катастрофом може затражити помоћ од надлежног органа друге Стране. Помоћ може обухватити спасилачке тимове и стручне појединце, опрему за заштиту и спасавање и хуманитарну помоћ.

(2) Захтев за пружање помоћи из става 1. овог члана мора садржати: информације о врсти и обиму тражене помоћи, информације о институцијама и особама са којима ће се успоставити веза и које су надлежне за пријем одређене врсте помоћи као и предлог начина пружања помоћи.

(3) Поред информација из става 2. овог члана, захтев за хуманитарну помоћ у виду лекова и санитетског материјала мора садржати и списак свих потребних докумената које Држава прималац тражи за лекове и санитетски материјал који прелази границу.

(4) Помоћ се пружа у складу са прописима Страна.

Члан 11.

Прелазак преко границе и боравак на територији друге Стране

(1) У циљу пружања брже и ефикасније помоћи приликом заштите и спасавања као и уклањања последица катастрофе, Стране одобравају спасилачким тимовима и стручним појединцима који пружају помоћ поједностављену процедуру преласка државне границе.

(2) Надлежни органи се договарају о времену и месту преласка државне границе, о начину доласка и одласка и о дужини боравка спасилачких тимова и стручних појединаца који пружају помоћ на територији друге Стране.

(3) Спасилачки тимови и стручни појединци који пружају помоћ морају поседовати одговарајућа документа која издају надлежни органи Државе пошиљаоца која доказују њихов идентитет.

(4) Припадници спасилачких тимова и стручни појединци који пружају помоћ имају право да носе своје униформе на територији друге Стране.

(5) Забрањено је уношење оружја, муниције и експлозивних средстава на територију друге Стране.

(6) Стране се такође старају да се овај члан спроводи и у случају да је једна од њих земља транзита. Надлежни органи Страна у најкраћем року обавештавају једни друге о условима транзита, прецизирају поступак спровођења и, према потреби, спасилачким тимовима и стручним појединцима обезбеђују службену пратњу током транзита.

Члан 12.

Привремени увоз и извоз заштитне, спасилачке и друге опреме

(1) У случају катастрофа, Стране поједностављују процедуре везано за привремени увоз, извоз и превоз заштитне, спасилачке и друге опреме преко државне границе. Приликом преласка државне границе, вођа спасилачког тима и стручни појединац мора да достави списак заштитне, спасилачке и друге опреме надлежном органу Државе примаоца.

(2) Спасилачки тимови и стручни појединци који пружају помоћ могу пренети преко државне границе само заштитну, спасилачку и другу опрему која им је потребна за сопствено располагање и рад.

(3) Ниједна међународна забрана нити ограничење које се примењује на увоз и извоз комерцијалне робе не примењује се на увоз и извоз заштитне, спасилачке и друге опреме. Уколико се заштитна, спасилачка и друга опрема не употреби, она се мора вратити Држави пошиљаоцу. У случају да заштитна, спасилачка и друга опрема остаје као помоћ у Држави примаоцу, надлежни орган Државе примаоца мора бити обавештен о врсти и количини опреме и месту где се она налази. Тај орган прослеђује ту информацију релевантним царинским органима. У том случају примењују се прописи Државе примаоца.

(4) Одредбе става 3. овог члана примењују се и на увоз у Државу примаоца лекова који садрже опојне дроге и психотропне супстанце и на враћање неупотребљених количина наведених лекова Држави пошиљаоцу. Увоз и извоз опојних дрога и психотропних супстанци у оквиру међународних споразума не сматра се спољнотрговинским прометом. Лекови који садрже опојне дроге и психотропне супстанце могу се увозити само у количинама које су потребне за хитну медицинску помоћ и користити под надзором медицинских стручњака који су прошли одговарајућу медицинску обуку, у складу са прописима Државе пошиљаоца.

(5) Стране поједностављују процедуре везано за привремени увоз, извоз и превоз заштитне, спасилачке и друге опреме преко државне границе ради извођења заједничке едукације и обуке у области заштите и спасавања у складу са чланом 7. овог споразума.

Члан 13.

Коришћење ваздухоплова и пловила

(1) Ваздухоплови и пловила могу се користи за хитан транспорт спасилачких тимова или стручних појединаца који пружају помоћ, заштитне, спасилачке и друге опреме, као и других врста помоћи у складу са овим споразумом.

(2) Надлежни орган Државе примаоца мора бити одмах обавештен о пружању помоћи у катастрофама и коришћењу ваздухоплова и пловила за заштиту и спасавање, и морају му се дати детаљне информације о врстама и ознакама ваздухоплова или пловила, посади, терету и други потребни параметри. Држава прималац одређује време, планирану трасу лета или пловидбе и место доласка.

(3) У погледу преласка државне границе, одговарајуће одредбе члана 11. овог споразума примењују се на посаду ваздухоплова и пловила и на спасилачке тимове и стручне појединце који пружају помоћ. Одредбе члана 12. овог споразума примењују се на ваздухоплове и пловила, заштитну и спасилачку опрему која се превози, као и на помоћ у катастрофама.

(4) Прописи страна којима се уређују летови ваздухоплова примењују се на коришћење ваздухоплова. Сваки план лета мора садржати потребне информације везано за планирани лет ваздухоплова или његов део и мора се доставити јединицама службе за ваздушни саобраћај. Стране су обавезане стандардима и смерницама Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

(5) Прописи Страна у области унутрашњег водног саобраћаја и међународни прописи и стандарди примењују се на употребу пловила.

Члан 14.

Коришћење војних ваздухоплова и војних пловила

Коришћење војних ваздухоплова и војних пловила у сврху овог споразума дозвољено је само у договору са Државом примаоцем.

Члан 15.

Органи одговорни за управљање

(1) Надлежни органи Државе примаоца су у свим случајевима одговорни за управљање пословима спасавања и пружање помоћи.

(2) Органи из става 1. овог члана поверавају задатке искључиво шефовима спасилачких тимова и стручним појединцима Државе пошиљаоца, који пак обавештавају своје подређене о детаљима извршења.

Члан 16.

Заштита и подршка раду спасилачких тимова и стручних појединаца

Органи Државе примаоца пружају хитно здравствено збрињавање као и одговарајућу заштиту и подршку спасилачким тимовима и стручним појединцима Државе пошиљаоца који извршавају задатке спасавања и пружања помоћи.

Члан 17.

Трошкови пружене помоћи

(1) Држава пошиљалац нема права на потраживање накнаде трошкова од Државе примаоца за пружену помоћ. Ово такође важи и за трошкове настале због употребе, оштећења или губитка заштитне, спасилачке и друге опреме, укључујући превозна средства.

(2) Трошкове помоћи коју су пружила правна или физичка лица преко Државе пошиљаоца сноси Држава прималац. Држава прималац мора директно да замоли за ту помоћ и да се сагласи да ће надокнадити трошкове пружене помоћи.

(3) Превозна средства која се користе за пружање помоћи изузимају се из наплате коришћења саобраћајне инфраструктуре и евентуалних накнада или других доприноса.

(4) Уколико спасилачким тимовима и стручним појединцима која пружају помоћ нестане залиха које су понели са собом, Држава прималац сноси трошкове њиховог одржавања у добром стању и потребних залиха до завршетка задатка пружања помоћи. По потреби, пружају им се одговарајућа логистичка подршка и здравствено збрињавање.

(5) Пре доласка на територију Државе примаоца, спасилачки тимови и стручни појединци који пружају помоћ морају имати одговарајуће здравствено осигурање за покривање евентуалних трошкова лечења.

Члан 18.

Накнаде и одштете

(1) Стране се одричу свих потраживања за накнаду штете нанете заштитној, спасилачкој и другој опреми, под условом да штету проузрокује спасилачки тим или стручни појединац који помаже у извршавању задатака спасавања и пружања помоћи у катастрофама сагласно овом споразуму, те да штета није намерна.

(2) Стране се одричу сваког права на накнаду у случају телесних повреда и трајних последица по здравље и у случају смрти учесника у операцији спасавања, уколико се то десило током извршавања задатака спасавања сагласно овом споразуму, изузев у случају када је штета нанета намерно.

(3) У случају штете нанете трећим лицима током вршења задатака обухваћених овим споразумом, Држава прималац преузима одговорност као да су штету нанели њени спасилачки тимови и стручни појединци приликом пружања помоћи, изузев у случајевима када су штету намерно нанели спасилачки тимови или стручни појединци који пружају помоћ, а који припадају Држави пошиљаоцу.

(4) Одговорност за штету из ст. 1, 2. и 3. овог члана наступа по ступању на територију или у ваздушни простор Државе примаоца и траје до напуштања њене територије или ваздушног простора.

(5) Стране такође спроводе одредбе овог члана у случају да су земље транзита.

Члан 19.

Коришћење средстава информисања и комуникације

(1) Надлежни органи Страна обезбеђују везе за међусобно информисање и комуникацију, нарочито телефонске, радио и друге везе између спасилачких тимова и стручних појединаца који пружају помоћ, у складу са овим споразумом, уз поштовање међународно усаглашених правила комуникације. Надлежни органи Страна такође обезбеђују приступ интернету.

(2) Стране размењују спискове радио фреквенција које је дозвољено користити на њиховим територијама у сврху међусобне комуникације, на основу претходно прибављених радио-лиценци.

Члан 20.

Ступање на снагу

(1) Споразум се закључује на неодређени временски период.

(2) Споразум ступа на снагу на дан пријема последњег обавештења о испуњењу домаћих правних услова неопходних за његово ступање на снагу.

Члан 21.

Утицај овог споразума на друге споразуме

Овај споразум не доводи у питање права и обавезе Страна које проистичу из других међународних споразума.

Члан 22.**Решавање спорова**

Стране решавају спорове везано за тумачење и спровођење овог споразума искључиво међусобним консултацијама и преговорима.

Члан 23.**Измене и допуне**

(1) Стране могу мењати и допуњавати овај споразум потписивањем засебног протокола који ступа на снагу сагласно члану 20. став 2. овог споразума.

(2) Писана обавештења Страна о изменама података о надлежним органима и њиховим адресама, телекомуникационим везама и контакт тачкама не сматрају се изменама и допунама овог споразума.

Члан 24.**Раскид Споразума**

(1) Обе Стране имају право да раскину овај споразум писаним путем дипломатским каналима. Раскид Споразума ступа на снагу три месеца од датума пријема обавештења о раскиду.

(2) Раскид Споразума не доводи у питање обавезе везане за његово спровођење које још увек важе на дан његовог раскида.

Сачињено у Љубљани дана 20. фебруара 2015. године, у два оригинална примерка на српском, словеначком и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлика у тумачењу или примени одредби овог споразума, текст на енглеском језику има предност.

За Владу
Републике Србије:

За Владу
Републике Словеније:

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.